

SZEGED-SZENTMIHÁLYI

BÚZASZÖM

XXI. évfolyam

A Szent Mihály Plébánia Hírlevele

2024. szeptember

Bemutatkozik plébánosunk

Kovács Zoltán atya vagyok, és augusztus 1-én érkeztem meg a közösségbe, hogy a település lelkipásztori szolgálatát lássam el. Mezőtúron születtem és ott érettségiztem, majd Isten hívására elfogadtam a papi hivatást. Öt évet töltöttem a szegedi Szent Gellért Szemináriumban, ahol többek között Dr. Thorday Attila és Dr. Liskai Tamás atya tanítványa is voltam. 2015 nyarán szemináriumi gyakorlatom során már eltölthettem egy hetet Szentmihály közelében, ahol örömmel ismerkedtem meg a közeli plébániák szellemi örökségével.

Pappászentelésem után három évet Kisteleken szolgáltam káplánként, Ópusztaszeren pedig hitoktatást végeztem. Ezt követően a püspök atya Rómába küldött tanulmányi ösztöndíj keretében, hogy biblikus teológiát tanuljak, mely során héber és görög nyelvekkel és a Szentírás szakszerű magyarázatával foglalkoztam. A római éveim alatt részt vettem az Olaszországban élő magyar közösségek lelki programjainak szervezésében.

2024 nyarat régi álmom teljesítésével, az El Camino zarándoklattal kezdtem. Harminc nap alatt 780 kilométert gyalogolva jártam végig az Ibériai-félsziget északi részét, ahol a zarándoklat 20. napján kaptam meg kinevezésemet a szentmihályi plébániára, amit nagy örömmel fogadtam.

Zarándokként érkeztem Szentmihályra, és hátizsákomban magammal hoztam minden eddigi állomásom tapasztalatait: a tudomány, a zene és az emberek szeretetét. Bízom benne, hogy együtt haladhatunk tovább a közös úton, és mind a főbb életszakaszok (keresztelés, bérmálás, esküvő, temetés),

mind a mindennapok szent rítusai (szentmise, gyónás, betegek kenete) során közös imáinkban kapcsolódhatunk. Közösségi házunk tárt kapukkal várja mindazokat, akik a hit iránt érdeklődnek, vagy akik a kereszttség felvételére készülnek.

Szeretettel:

Kovács Zoltán plébános

A búcsúi ünnepi szentmise szeptember 29-én,
vasárnap 10 órakor kezdődik,
ezt követően terményáldás a templomkertben.

Élet a faluban régen és most

**„Volt, hogy a búra alatt ülőknek festettük a szempilláját, bejött Anyukám:
„Mi van itt, vakok intézete?”**

Habár Szentmihályra az utóbbi években szerencsére nagyon sok fiatal költözött, és ennek köszönhetően sok kisgyermek született, a fiatalok szinte mindannyian bejárnak a városba dolgozni – mit is tehetnének mást – és csak délután, vagy este térnek vissza. Az iskola hiánya és a sok-sok embert foglalkoztató, egykori termelészövetkezet megszűnése – ami már nem most történt – sokkal kisebb forgalmúvá tette falunkat, mint egykor volt, például 40-50 évvel ezelőtt. A tanuló korosztály már 6-7 éves kortól a várost kénytelen látogatni tudása gyarapítása céljából, ennél fogva ők is többnyire csak pihenni járnak haza. Napközben leginkább a nyugdíjas korúak, és a kismamák vannak otthon, valamint egy-két kisvállalkozó, mezőgazdasági termelő, akiket munkájuk lakóhelyükhöz köt.

Egykor, amikor én gyerek voltam – a nyolcvanas években – még virágkorát élte mind az általános iskola, mind pedig az Új Élet Termelészövetkezet. Rengeteg falusi ember dolgozott a TSZ-ben, hiszen a tarhonyakészítő üzemtől a szarvasmarhatelepen, tejházon át a gépcsoportig, üzemi konyháig és még számos más egységig annyi munkáskézre volt szükség, hogy bőven jutott álláslehetőség minden szentmihályinak, aki helyben szeretett volna pénzt keresni. Délutánonként az asszonyok munkából hazafelé, kerékpárral szinte rajzottak az utakon, tíz-húsz fős csapatokban gurultak lefelé a főútról a Móricz Zsigmond utca irányába azok, akik a Tóban laktak. Zárszámadáskor a Maty-ér melletti telephelyen – amit akkoriban „Moszkva térnek” hívtak, 8-10 bográcsban rotyogott a paprikás, hogy legyen mivel vendégül látni az ezres nagyságrendű létszámot. A szövetkezet életben tartotta az alsó kocsmát, hatalmas forgalmúvá tette a falu központjában a mai COOP bolt helyén a presszót – melyet nyugodtan lehetett volna szintén kocsmának nevezni, attól, hogy fagyit is lehetett ott kapni – valamint mellette a helyi vegyes boltot, s nem utolsósorban Ottlik Karcsi bácsi és Piroska néni hentesüzletét a szomszédban. Régen tehát a mai élelmiszerüzlet ennek a három szolgáltatónak adott helyet. Innen csak egy karnyújtásnyira volt a TSZ iroda, ahol csinos, fiatal és idősebb hölgyek számfejtették a munkások bérét, számláztak, és végezték az „Új Élet” minden adminisztrációs feladatát a mai anyaoththon – egykor Szántó malom – épületében, s az akkor még álló, szép, polgári stílusú Szántó házban.

Az irodisták délben átvonultak a boltba bevásárolni, esetleg megenni egy fagyit a presszóban a szigorúan csak csoki-puncs-vanília kínálatból. A falu központjától másik irányba, újabb karnyújtásnyira működött Jesszenszky néni postája a saját családi házukban, ahonnan telefonálni is lehetett, pontosabban bentről távolsági hívást lehetett indítani, a ház előtti fülkéből pedig két forintot bedobva a városba telefonálni. Tulajdonképpen a faluban mindent el lehetett intézni, ami az akkori igényekhez mérten szükséges volt.

A Gárdonyi Géza Általános Iskola diákjai útonútfélen benépesítették a falut, reggel gyalog iskolába ment a csapat, külön csoportba verődve azok, akik a felvégen laktak, és külön bandában az alvég lakói. Dél-előttönként is volt jövés-menés, hiszen Juhász Ica néni és Ábrahám néni Mancika néni kék kannában és kosárban vitte biciklivel a Hűvös közti napköziből az iskolába a tízórainak valót a délelőttös iskolásoknak, hogy azt majd Csúcsné Irén néni szétossza. Az iskolában – méreténél fogva – nem volt elegendő hely nyolc osztálynak, így egyik héten az alsósok tanultak délelőtt, a felsősök délután, a következő héten pedig cseréltek. A délutánosok este 5-6 óra körül mentek haza, télen sötétben, és a közök végén lévő utcai lámpák fényében megállt még a társaság, és kitárgyalta a napi történéseket. A hazamenetelt hosszabbította télen a csúszkálható jég, a hógolyózás, szánkózás, illetve általában a fiúknak hazafelé menet meg kellett valakit verni – ami legtöbbször megleckéztetéssé szelídült – , így a nézőközönség is gyakran sokára ért haza. A kultúrház adott otthont az iskolai ünnepegeknek, farsangnak. A jelenleg presszóként működő – eredetileg középső iskola és Tenk Imre tanító lakása – hosszú ideig ún. „felső óvodaként” üzemelt, majd kb. az 1980-as évek elejétől mint „kisnapközi” működött tovább, a 80-as évek végétől pedig – az iskola két műszakos rendjének megszüntetésekor – iskola lett belőle, mert bővíteni tudta egygel az osztanterem-számot, ugyanúgy, mint a Hűvös közti épület, mely hárommal is hozzájárul ehhez.

Úgy gondolom, semmi nem érzékelteti jobban, mennyire mozgalmas élet folyt Szentmihályon egykor, mint településünk legnevesebb fodrászának, Mára Károlynének, azaz „fodrász Marikának” a munkássága, az ő visszaemlékezései az 1970-es, 80-as évekre. 2021-ben megjelent könyvünk vele készült riportjából idézek:

„Volt olyan év, hogy 19 menyasszonyi frizurát készítettem tavasztól ősziig, és olyan szombati nap is megesett, hogy hajnali 2-kor már két hölgy ült a búra alatt, miközben a harmadik haját raktam be, hogy 8-ra mindenki készen legyen. (...) Előfordult, hogy két frizura között hazamentem két liter tejjel fánkot sütni. A fodrászüzlet összes vendége azt ette aznap, meg a család is. A vendégek segítettek zöldséget pucolni, borsót fejteni is, míg száradt a hajuk. Aki teát kért, azt kapott, aki kávé az azt, aki fánkot az fánkot. Volt, hogy a búra alatt ülőknek festettük a szempilláját, bejött Anyukám: „Mi van itt, vakok intézete?” Kilenc tanuló volt, addig, míg Mária lányom is nem lett tanuló. Veronika nővérem lánya, Fábrián Zsuzsa nagyon ügyes és ismert fodrász lett, a tanuló volt. Szentmihályról Kószó Erika volt még a tanuló, aki nagyon rátermett és ügyes volt. Ő volt az egyik legjobb tanuló, nagyon szerettem, pillanatok alatt rendet, tisztaságot tett az üzletben. Nagyon szuper fodrász lett. A tanulókkal jártam Budapestre bemutatókra, a Kongresszusi Központba, Hajas Laciék szereztek nekünk helyet kollégiumban, hogy fenn aludjunk. Hasonló korosztály vagyok Hajással és Zsidró Tamással is, Békéscsabára együtt jártunk velük versenyekre, oly-

kor hetvenen is voltunk. Zsidró és Hajas egy híres párizsi céghez jártak képzésekre, egy neves francia hajfestéket ők honosítottak meg itthon. Ők hozták haza a tudást, a Postás Moziban, a Tisza Szállóban és a 624. sz. Szakmunkásképzőben tartottak nekünk tanfolyamokat. A békéscsabai versenyeken azért voltam mindig csak harmadik vagy negyedik helyezett, mert ők megelőztek, hiszen megjárták Párizst, így ők voltak az élen. Csak ők győztek le. Huszonhárom serleget hoztam el a versenyekről, ezeket mind otthagytam a 624-nek, ahol huszonöt évig vizsgáztató voltam.” (Szentmihályi életutak II. - Kovács Lné, Fejes F., Molnárné Szekeres J., 2021.)

Jó, hogy sokunk emlékeiben még élni tud, milyen volt Szentmihály, amikor még a legtöbben nemcsak aludni jártak haza a városból, hanem napjaik nagy részét is településünkön töltötték. A világ változik, és ahhoz, hogy a mai követelményekkel lépést tudjunk tartani, ez a változás kényszerűen, hosszú évek alatt teremődött meg, melyhez alkalmazkodnunk kell.

Molnárné Szekeres Judit

Egy rövid történet Bálint Sándor életéből

Május elején részt vettem Szegeden a Kárász utcán a Bálint Sándor emlékkiállítás megnyitóján. A kiállítást Serfőző Levente oktatási püspöki helynök (aki Bálint Sándor boldoggá avatásának szorgalmazója) nyitotta meg.

A kiállítás tablón, fényképeken keresztül mutatta be a néprajztudós életének eseményeit. Tudjuk hogy Bálint Sándor szülei Szentmihályról származnak. Édesanyja, Kónya (Szaka) Panna, édesapja id. Bálint Sándor is Szentmihályon születtek. A kiterjedt rokonságát magam is ismertem. Néhányan ma is élnek a falunkban. Szüleim jó kapcsolatban voltak Zódi Antalné Bálint Juliannával, akit a faluban csak Dori Julcsa néninek ismertek, ugyanis a „Dori” volt a Bálintok ragadványneve.

A történet, melyet Julcsa néni mesélt nekem, aki mellesleg Sándor bácsi legkedvesebb unokatestvére volt, a Kárász utcán játszódot. Bálint Sándor egyetemi tanártársaival sétált a korzón és Julcsa néni néhány szentmihályi asszonnyal jött velük szemben. Julcsa néni, ahogy nekem mesélte, nem akarta kellemetlen

helyzetbe hozni Sándort professzortársai előtt, hogy kénytelen lesz köszönni a fejkendő parasztasszonyoknak, ezért behúzódott az asszonyokkal egy kapu alá, de már későn, mert Sándor bácsi észrevette őket. Ott hagyta tanártársait és odasietett az asszonyokhoz megölelte megcsókolta unokatestvérét, és ezt mondta neki:

– Julcsám tán röstelsz engömet, hogy elbújtál előlem?

– Jaj, Sándor éppen hogy nem akartalak kellemetlen helyzetbe hozni tanártársaid előtt, hogy egy parasztasszony köszön neköd.

– Tudod, hogy én szeretlek téged, és nem szégyöllek – így a professzor –, hiszen közületek való vagyok.

Ez a történet jutott eszembe, amikor ezen a szép emlékkiállításon vettem részt, mert ez a jelenet itt játszódott a Kárász utcában.

Fejes Ferenc

„Akit hívnak, annak menni kell.”

Emlékezzünk Gyulay Endre Püspök atyára

Életének 94., papságának 73., püspöki szolgálatának 38. évében hunyt el Gyulay Endre, az egyházmegye nyugalmazott püspöke 2024. augusztus 3-án. Temetésére 2024. augusztus 12-én került sor, a szegedi Dóm altemplomában helyezték örök nyugalomra.

Pappá szentelésének 70. évfordulóját a tavalyi évben ünnepelte, rubinmiséjére is ebben az évben került sor. Habár megyéspüspöki tisztségéből 2006 nyarán vonult nyugalomba, papi szolgálatát ezt követően is töretlenül folytatta. Még felsorolni is hosszú lenne, papi és püspöki szolgálata során mennyi minden köthető az Ő nevéhez, a teljesség igénye nélkül íme néhány kiemelkedő tevékenysége:

- püspöksége alatt 13 új templom épült, köztük a mi szempontunkból a legfontosabb, a szentmihályi templom,
- 1989-től segítette a szerzetesek Szegedre történő visszatérését,
- tevékenyen részt vett az 1991-es magyarországi pápalátogatás előkészítésében,
- 1993-tól a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alelnöke volt,
- 1995-ben Egyházmegyei Zsinatot hívott össze a lelkipásztori gyakorlat egységesítése céljából,
- 1999-ben Ő lett a Magyar Cserkészszövetség elnöke,
- közéleti író is volt.

Az első Vele kapcsolatos személyes emlékem az, amikor 2003-ban izgatottan vártam Rá a bérmlásra készülő osztálytársaimmal együtt a plébánián. Akkoriban bizony még a bérmlás előtt vizsgát kellett tennünk, amelyre személyesen jött el hozzánk. Sosem felejttem el, mennyire izgultam a vizsga előtt, végig az járt a fejemben, mi lesz, ha nem tudok majd válaszolni a kérdésére. A legnagyobb félelmem az volt, hogy megkér arra, hogy a Hiszekegy hosszabb változatát mondjam el, de tudtam, hogy annak elmondásába biztosan belesülnék. Végül egy kötetlenebb Vele való közös beszélgetés volt maga a vizsga, és egy igazán kedves embert ismerhettem meg Püspök atyában az elsőnek talán kicsit morcosnak és szigorúnak tűnő arc mögött. Abban az évben nem Szentmihályon, hanem Alsóvároson volt a bérmlás, és sosem felejttem el, hogy milyen ünnepélyes és felemelő is volt a bérmlási szentmise, amelyet Ő tartott. A szentmise végén mindannyian kaptunk Tőle egy rózsafüzért emlékke, ame-

lyet még ma is őrzök. Igazán emlékezetes, mondhatni vicces pillanat volt az, amikor a rózsafüzérek egyenkénti kiosztását megunva elkezdte azokat nekünk dobálni, némelyikünket jól sikerült is fejbe találnia.

Hosszú évek teltek el, amikor a munkámból kifolyólag több alkalommal is volt alkalmam Vele telefonon, de személyesen is beszélni, beszélgetni, egy alkalommal még egy e-mail felkutatása miatt az otthonában is nagy szeretettel, kedvesen fogadott. Örömmel, sőt büszkeséggel töltött el, hogy a díszdiplomáinak átadásában részt vehettem, azok készítését én intézhettem, és én kérhettem fel arra is, hogy a rubin-diplomájának átvétele alkalmával ünnepélyes beszédet tartson egykori teológiai tanulmányai helyszínéül szolgáló jogutód intézményének, a Gál Ferenc Egyetemnek tanévzáró ünnepségén 2023. júniusban. Ezeknek az alkalmaknak köszönhetően talán egy kicsit többet is megtudhattam róla, egy kicsit jobban is megismerhettem egy igazi Püspököt, akire most emlékezzünk.

Szeptember 17-én lett volna 94 éves. Élete, végtelen kitartása, akaratereje, teherbírása sokunk számára lehet példakép. Emlékezzünk meg szeretettel róla és imádkozzunk a lelki üdvéért!

Kónya Tünde

Kedves Szentmihályiak!

Egyházközségünk élete igazi „szűk” esztendőt élt meg az elmúlt egy (Istennek hála nem hét) év során. Sajnos minden megszokott rendezvényünk elmaradt, beleértve a családi napokat, valamint a gyermek és ifjúsági táborokat is.

Ha volt valami gondviselés-szerű ebben, hát az, hogy az összetartozás érzése és igénye milyen fontos Szentmihály népének.

Azt hiszem, minden nehézség valóban megerősíti az embert és a közösséget. Hatalmas és meghatározó élmény volt augusztus első vasárnapján részese lenni a közösség örömeinek. Néhányan könnyeinkkel küszködve öleltük meg egymást a szentmise után: „végre újra itt” Hosszú percekig nem ürült ki a templom-marasztalt a bensőséges hangulat.

Erről szól egy igazi, összetartó közösség, erről szól egy egyházi közösség. Büszke vagyok, hogy egy ilyen közösség tagja lehetek! Egy olyan közösségé, ahol a kapcsolatok messze túlmutatnak a vasárnapi találkozásokon, ahol szabadon kérünk és adunk egymásnak, tesszük ezt mert így jó nekünk.” Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” Jn 13:35

Az újjáépülés, szervezés időszakát éljük. Új plébánosunk Kovács Zoltán atya újranyitotta a plébánia kapuit. Áldásos, támogató munkája révén kezd visszatérni az élet a közösségi házba. Újra próbál az énekkar, van hitoktatás és vasárnaponként megtelnek a szentmihályi templom padsorai. A szentmise után pedig a találkozás örömeivel baráti kézfogások után beszélgetnek a templom előtt az emberek...

Hitoktatás:

Szombat 19:00 ifjúsági csoport

Vasárnap 9:30-elsőáldozási felkészítő

Reményeink szerint, rövid időn belül sikerül a többi korosztály számára is megszervezni a foglalkozásokat!

Szeretettel várom a érdeklődőket.

Gilice Attila hitoktató
+36-20-323-8170
agilice@gmail.com

Tanév kezdetén

Ismét megkezdődött egy új tanév, a rövidebb, de igen intenzív nyári időszak után. Mint minden kezdet, ez is hozott új kihívásokat. A gyermekeknek az iskolákban bevezetett új keretek (mobiltelefonok leadása), tanároknak az új értékelési rendszer, hitoktatóknak új adminisztrációs rendszer... és még sorolhatnánk. Nem mondhatjuk, hogy minden maradt a megszokott, régi formában. A változás az egyházközség életében is megjelent az új plébános, Zoltán atya érkezésével. A nyári jó idő után gyorsan és hirtelen beköszöntött a hideg őszi idő az esővel, majd ismét jó idő. Gyors váltások figyelhetők meg a természetben is, melyek mind alkalmazkodást, elfogadást és türelmet kívánnak. Majd váratlanul megindult a víz, ha nem is a Tiszán, de nem olyan messze tőlünk, ami ismét gyors alkalmazkodást kívánt. Amire tanít engem a sok váratlan helyzet, hogy alázatosan fogadjam el, hogy van a természetnél nagyobb erő is, ami mozgatja az eseményeket. Lehetnek elképzeléseim, vágyaim, és jó is, ha vannak, de fontos, hogy mindezeket Isten kezébe helyezzem nap mint nap, aki kormányozza az életemet, életünket. Így könnyebben el tudom fogadni, ha az események nem az elképzeléseim szerint alakulnak, vagy ha új kihívás előtt állok, ami lehet új feladat, egy nem várt betegség, egy problémás helyzet. Mindezt számomra leginkább a következő ének szövege foglalja össze, amit lassan egy éve énekelgetek imaként, amikor nem várt helyzetek adódnak:

*„Megkopott, elhamvadt álmaim itt hozom,
Sarumat – szétfeszülő vágyaim – leoldom.
Elázott, elhagyott, meghasadt kereszted
Lábánál otthagynom, meghajtom térdemet.
Írd át álmaim, amire akarod,
Cseréld ki vágyaim, amire akarod,
Töltsd be életem, amivel akarod,
Ölelje jövőmet egészen át karod!”*

Ezt az Istenben gyökerező feltétel nélküli bizalmat és hitet kívánom mindenkinek a jövőben is.

SzMK

Katolikus Karizmatikus találkozó az Újszegedi Sportcsarnokban

2024 | 10 | 12
09:30 - 18:30-ig

Magyar Katolikus Karizmatikus
Megújulás 32. Országos Találkozója

*“Mivel hisztek, ujjonghattok, a megdicsőültek kimondhatatlan
örömeivel, mert elértétek fűtetek célját: lelketek üdvösségét.”
1Pt 1,85-9.*

Szeged, Városi Sportcsarnok
6726 Szeged, Temesvári körút 33.

Információ és jegyvásárlás:
www.mkkm.hu, iroda@mkkm.hu

Nagy szeretettel hívlak Benneteket egy országos rendezvényre, mely Szegeden lesz megrendezve **2024. október 12-én az Újszegedi Városi Sportcsarnokban**. Tulajdonképpen egy lelki nap felnőttek számára. A főelőadó **Varga László** püspök atya Kaposvárról, aki nagyon közvetlen és alázatos ember. Érthető, egyszerű nyelven beszél hitbeli élményeiről.

A másik előadó **Gájer László atya**, aki tanszékvezető a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán. Remek előadó.

A nap folyamán lesz sok gitáros dicsőítő ének, tanítás, szentségimádás, közbenjáró imaszolgálat, szentmise. A zenei szolgálatot a **Szabad-On** és a **Jelenlét** zenekarok fúziós csapata látja el. Az alkalom belépőjegyves. Érdeemes azt elővételben megvenni. Plakát van kitéve a templomnál.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy bemutassam zenekarunkat a Szabad-On Katolikus Dicsőítő Közösséget, amely a fent említett napon zenei szolgálatot teljesít.

- **Mikor és hogyan alakult ki a ma már dicsőítő csapatként működő zenekar?**

2006 környékén találkoztunk néhányan a csapatból a Karizmatikus Megújulás berkein belül. Azóta a csapat sok személyi változáson ment keresztül, melyet egyrészt a körülmények, az életállapotok hoztak magukkal.

Sosem szerettük magunkat „zenekarnak” nevezni. Mi a kezdetektől fogva dicsőítő csapatnak gondoltuk, éreztük magunkat. Ma is a hivatalos nevünk: Szabad-On Katolikus Dicsőítő Közösség.

A zenekarnak jelenleg 11 tagja van, közülük többen többgyermekes családapák vagy édesanyák, és néhány fiatal. Különböző hangszereken játszunk, igyekszünk minél többet megszólaltatni a zenei szolgálataink alkalmával, úgymint zongora, akusztikus gitár, hegedű, ütőhangszerek, cselló, basszusgitár, és természetesen a közös éneklés, mint dicséret és örömforrás. A legtöbb helyen lehetőség van a dalszövegek kivetítésére, így sokszor igyekszünk együtt énekelni a hívekkel, hogy a jelenlévők szíve együtt teljen meg Isten dicséretével és ennek örömeivel.

- **Honnan jött a névválasztás?**

Egy szójáték adta az ötletet: Szabad-On, vagyis bekapcsolt állapotban vagyunk – On – a Szentlélekben való szabadságra.

- **Hogyan kapcsolódtok a karizmatikus megújuláshoz?**

Eleve ebből a lelkiségből született a közösségünk. Szinte minden szolgálatunk a Megújuláson belül történik. A közösség minden tagja itt tapasztalta meg a Lélek meghívását és ajándékait, karizmáit. Vagyis a megtérésünk a Megújuláson belül történt.

- **Milyen szolgálataink vannak most?**

Alapelhívásunk a szegedi karizmatikus közösségek szokásos elsőpénteki alkalmának (szentmise és dicsőítő szentségimádás) zenei szolgálata, mely minden hónap első péntekén a piarista templomban szokott lenni.

Rendszeresen szolgálunk különféle lelkigyakorlatokon: Kis Szent Teréz nap – Makó; Mijo Barada lelkigyakorlatok; Cor et Lumen Christi közösség által szervezett konferenciák; a Megújulás Országos Találkozó. De például a 12/24 órás dicsőítésekre, a Lelkes

Napokra, katolikus esküvőkre és egyéb keresztény rendezvényekre is rendszeres kapunk meghívást.

- **Mik a rövid- és hosszútávú terveitek a jövőre nézve?**

Fontosnak tartjuk a dicsőítő utánpótlás felkarolását. A csapat egy része saját gyermekeinkből áll; szinte belenevelődtek a szolgálatba. S bízunk benne, hogy folytatják, amit elkezdtünk, amire az Úr hívja őket.

Törekszünk más szegedi dicsőítő csapatokkal is együttműködni. Ennek eredménye volt például a szegedi KatTárs alkalma is 2023-ban.

Nyitottak vagyunk a Lélek indításaira, elhívásaira, figyelünk az idők jeleire, amelyek ránk vonatkoznak. Ennek jegyében például iskolai evangelizációt végzünk.

- **Mit jelent számotokra a dicsőítő szolgálat?**

Mindenekelőtt egy személyes istenkapcsolatot, amely egy bensőséges imaéletből forrászik. Mindaz, amit megtapasztalunk a dicsőítésben, ennek a túlszorulása kell, hogy legyen. Ebbe a felfelé irányuló kapcsolatba igyekszünk behívni és bevonni a szolgálatban ránk bízottakat. Ugyanakkor kitartani ebben a szolgálatban egy döntés is: azt gondoljuk, hogy a dicsőítés jár az Istennek, és nem a körülményeink és a hangulatunk függvénye.

*Szakál Zsolt
kántor*

Augusztus 20. – kenyérszentelés

Tánévnyitó – Veni sancte

Monostori Ferenc személyében kisegítő lelkészt kapott Kálmánd. Nagyon humoros ember volt. Tréfáiból néhányat ma is őrzök. Egyik alkalommal hazafelé sietett motorkerékpárral Nagykárolyon keresztül. Egyik rendőr megállította és parancsoló hangon kijelentette:

- Engem vigyen ki a motorral Mezőteremre. (10 km-re ellenkező irányba.)
- Sajnos nem tehetem, szolgálatba kell mennem.
- Maga micsoda? – kérdi a rendőr.
- Pap vagyok.

– És milyen szolgálatba megy?

– Temetnem kell.

– Jó, akkor menjen.

Furdalt a kíváncsiság, hogy atya miként értelmezte ezt a kis füllentését, azért megkérdeztem:

– És tényleg volt temetése az atyának?

– Hát persze. Hazamentem és két akkora tányér bablevest temettem el, hogy még a hasam is félreállott. Nem hazudtam.

(Krassói Tibor gyűjtése)

Plébánosi fogadóóra: csütörtökönként 17–18 óráig. Illetve telefonon bármikor hívható **Kovács Zoltán** plébános: 70/332-8187

Munkatársaink elérhetősége:

Fejes Ferenc, képviselő testület világi elnöke:
20/562-8557

Gilice Attila hitoktató, irodai munkatárs:
20/323-8170

Weblap:
szeged-szentmihaly-plebania.hu

E-mail:
szenstmihalypleb.szeged@gmail.com

Miserend

Vasárnap 10:30

Szerdán 18:00

Ima Bálint Sándor boldoggá avatásáért

Istenünk!

Te megengeded nekünk, hogy a kegyelmedet felhasználó embereket mint példaképeket magunk elé állítsuk és a magunk hivatásában, életében követni próbáljuk. Sándor szolgád szeretett Téged és mindig figyelt lelkiismerete szavára, amelyben a Te szavadat akarta felismerni és utasításodat megvalósítani. Ezért képezte magát, ezért ment a nép közé, hogy a magyar vallásos kultúra gyöngyszemeit mindnyájunk számára

hitet növelő kinccsé tegye. De megalázottságának és szenvedéseinek útján is Benned bízott, Téged nézett és a te erőddel győzött emberi szenvedélyein. Add meg neki a hozzád hűségesegeknek megígért mennyei örök életet és add meg nekünk, hogy őt a boldogok között tisztelhessek és így még inkább példaképünknek tarthassuk. Krisztus a mi Urunk által.

Ámen.

Anyakönyvi hírek
2024. január–szeptember

KERESZTELTEK

Hajós Ádám és Olasz Nóra fia, Dávid
Nagy Henrik Sándor és Nagy Emerencia leánya, Zelma

ELHUNYTJAINK

Eischner Józsefné Papp Ibolya
Papp Sándor
Varga József

Adj, Uram örök nyugodalmat nekik,
és az örök világosság fényeskedjék nekik.

Szent Mihály arkangyal,
védelmezz minket a küzdelemben;
a sátán gonosz kísértései ellen
légy oltalmunk!

Esedezve kérjük:

„Parancsoljon neki az Isten!”

Te pedig, mennyei seregek vezére,
a sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére
körüljárnak a világban,

Isten erejével

taszítsd vissza a kárhozat helyére!

Amen.

Énekarunk

továbbra is várja leendő tagjait
szerdánként 19 órakor kezdődő próbákra.

A temetéssel, a harangozással és a liturgikus renddel kapcsolatban bizalommal keressék Fejes Ferencet a Hasító u. 6. szám alatt vagy telefonon: 20/562 8557, aki a megyéspüspöktől engedéllyel rendelkezik temetés végzésére és áldoztatásra.

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia hírlevele

6710 Szeged, Palánta u. 2. Tel.: 30/490-10-80

Felelős kiadó: Kovács Zoltán plébános; tördelő-szerkesztő: Bauer Ferenc

Nyomtatás: SIGILLUM 2000 Bt., Szeged, Homok u. 15/B.